

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.824 van 9 november 1998
in de zaak A. 79.785/IX-1367.**

In zake : Lucien DEKIERE,
wonende te HARELBEKE-BAVIKHOVE,
Hoogstraat 84

tegen :

De Post.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Lucien DEKIERE op 13 augustus 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij zijn dienst wordt afgeschaft en hij met ingang van 1 juli 1998 in algemene dienst wordt geplaatst;

Gezien hetzelfde verzoekschrift waarin verzoeker tevens vraagt dat een dwangsom zou worden opgelegd van 10.000 frank per dag dat de verwerende partij weigert gevolg te geven aan de gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 oktober 1998;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van eerstaanwezend inspecteur J. BOETS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op het tijdstip dat de bestreden beslissing wordt genomen, is verzoeker eerstaanwezend onderpost-ontvanger in het kantoor Kortrijk 1, waar hij op de dienst 53 tewerk is gesteld.

1.2. Op 14 april 1998 notifieert de gewestelijke directie voor Oost- en West-Vlaanderen aan de postmeester van Kortrijk 1 zijn tijdpotentieel voor 1998, dat een inkrimping van 8.645 uren bevat.

1.3. Op 15 mei 1998 moet op het postkantoor Kortrijk 1 een vergadering gewijd geweest zijn aan de reorganisatie noodzakelijk gemaakt door de vermindering van het tijdpotentieel. In een brief van 19 mei 1998 deelt de postmeester van Kortrijk 1 aan de gewestelijke directie daarover het volgende mee :

"Op de vergadering van 15.05.98 werden alle personeelsleden en vertegenwoordigers van de vakorganisatie gehoord in verband met de vermindering van het tijdspotentieel met 8.644 u. In onderling overleg werd beslist om 4 volledige diensten af te schaffen, 2 in elke afdeling. Het gaat over : ... 4.dienst 53 (hulp secretariaat en ingeschreven zendingen) : overgenomen door dienst 42, dienst 50 en 52 (titularis DEKIERE L. is 60 jaar maar niet akkoord; zijn bezwaarschriften werden bijgevoegd)".

De beslissing om verzoekers dienst af te schaffen heeft tot gevolg dat hij in "algemene dienst" moet gaan.

1.4. In een brief van 17 mei 1998 aan de postmeester schrijft verzoeker, na naar vorige klachten van hem te hebben verwezen, : "Groot was echter mijn verbazing als ik op vrijdagmiddag 15.05.98 vernam dat op een vergadering (die gepland was buiten mijn weten) beslist werd om mijn dienst af te schaffen". Daarna zet hij uiteen waarom hij die afschaffing niet verantwoord vindt.

1.5. Met een brief van 7 juni 1998 beklagt verzoeker zich opnieuw bij de postmeester. Hij heeft het opnieuw over de vergadering "waar ik niet eens werd uitgenodigd". Hij alludeert erop dat de postmeester hem gezegd zou hebben dat hij met pensioen moet gaan en "dat anderen te oud zijn om nog algemene dienst te verzekeren".

1.6. Met een brief van 14 juni 1998 maakt verzoeker zijn bezwaren aan de gewestelijk directeur kenbaar.

1.7. De gewestelijk directeur beantwoordt verzoekers brief op 23 juni 1998.

1.8. Met een brief van 28 juni 1998 reageert verzoeker op de brief van 23 juni 1998. Hij vraagt onder

meer om intrekking van de door hem bekritiseerde beslissing.

1.9. Op 2 juli 1998 antwoordt de gewestelijk directeur dat het reorganisatieontwerp op 19 juni 1998 werd besproken in het basisoverlegcomité en dat omtrent de afschaffing van verzoekers dienst geen opmerkingen werden gemaakt, dat alzo de in het syndicaal statuut voorgeschreven procedure werd gevolgd en dat de voorggelegde reorganisatie dan ook op 1 juli 1998 in toepassing werd gebracht.

1.10. Verzoeker heeft blijkbaar ook het hoofdbestuur aangeschreven, want op 31 juli 1998 informeert de gewestelijk directeur de bestuurder-directeur over de zaak teneinde deze toe te laten verzoeker te antwoorden. In deze brief zet hij de organisatorische redenen uiteen waarom alleen verzoekers dienst in aanmerking kwam voor afschaffing.

Over de vergadering waarvan verzoeker gewag maakt, schrijft hij :

"In de 4e alinea van zijn brief maakt ons personeelslid gewag van een vergadering over de reorganisatie waar alle betrokkenen, uitgezonderd hijzelf, zouden zijn uitgenodigd. Uit telefonisch ingewonnen inlichtingen bij de rekenplichtige van de 2e afdeling blijkt dat er geen formele vergadering werd belegd met de beambten. Er zouden hoogstens discussies/gesprekken zijn gevoerd in beperkte kring.

Het is de gewoonte dat de syndicale mandatarissen, vóór de zitting van het Basisoverlegcomité hun leden ter plaatse gaan informeren/raadplegen over de nakende reorganisatie. Ik ben ervan overtuigd dat ook dit gebeurd is in de 2e afdeling. Ik heb echter het vermoeden dat de heer L. DEKIERE niet bij dergelijke gesprekken betrokken werd vermits er geen enkele afgevaardigde van de drie representatieve vakorganisaties in het Basisoverlegcomité is tussengekomen ten voordele van betrokkene".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat zoals bepaald in artikel 8 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State de vordering tot schorsing een uiteenzetting moet bevatten van de middelen; dat indien de middelen niet duidelijk uiteen zijn gezet de Raad ze uit respect voor de rechten van de verdediging niet anders kan begrijpen dan de verwerende partij dat heeft gedaan;

2.1.1. Overwegende dat te dezen het verzoekschrift een tekst is zonder duidelijke indeling, met name geen gedeelte bevat dat als zodanig aan de annulatiemiddelen is gewijd;

Overwegende dat blijkens haar nota voor de verwerende partij zoveel duidelijk is dat verzoeker haar op het vlak van de wettigheid drie verwijten toestuurt : ten eerste dat de bestreden beslissing willekeurig is genomen, ten tweede dat verzoeker onwetend was van de vergadering waarop de reorganisatie van zijn kantoor werd besproken, ten derde dat de bestreden beslissing verzoeker tot ontslag dwingt doordat de algemene dienst voor hem een onmogelijke opgave is;

2.2.1. Overwegende dat de Raad niet kan beoordelen of de motieven van de bestreden beslissing van willekeur getuigen daar hij die motieven niet kent;

Overwegende dat verzoeker stelt dat het feit dat bepaaldelijk zijn dienst werd afgeschaft als reden heeft "dat ik in de mogelijkheid ben om op pensioen te

gaan"; dat hij verklaart dat die reden hem werd opgegeven door de postmeester en bevestigd door de waarnemend dienstleider van het postkantoor Kortrijk 1, 2e afdeling;

Overwegende dat de verwerende partij van haar kant de redenen van de bestreden beslissing verwoord noemt in de in 1.10. vermelde brief van 31 juli 1998 van de gewestelijk directeur;

Overwegende dat de motieven van een administratieve beslissing normaal niet gezocht moeten worden in mondelinge verklaringen van bij die beslissing betrokkenen of in schriftelijke verklaringen die van na die beslissing dateren;

Overwegende dat in de onderhavige zaak op de in 1.3. hierboven ter sprake gekomen vergadering van 15 mei 1998 beslist zou zijn de dienst van verzoeker af te schaffen; dat van die vergadering geen verslag wordt voorgebracht;

Overwegende dat volgens de nota van de verwerende partij het ontwerp van reorganisatie van het postkantoor Kortrijk 1 besproken werd op het basisoverlegcomité van 19 juni 1998; dat van die bijeenkomst geen verslag wordt voorgebracht;

Overwegende dat volgens de nota van de verwerende partij haar directie "Algemene Audit" in een zaak als deze "beslissingsmacht heeft"; dat van deze directie de nota niet eens bevestigt dat ze een beslissing heeft genomen, laat staan dat een verslag van die beslissing wordt voorgebracht;

Overwegende, samengevat, dat driemaal over de door verzoeker aangevochten maatregel gedelibereerd moet zijn door daartoe blijkbaar bevoegde organen zonder

dat het administratief dossier ook maar enig relaas van ook maar één van die drie deliberaties bevat; dat voor zulk een relaas kunnen doorgaan noch mondelinge individuele verklaringen over trouwens maar een enkele van die deliberaties, noch schriftelijke verklaringen achteraf, zoals hier in de brief van 31 juli 1998;

2.2.2. Overwegende dat wie zich beklaagt over willekeur in de motieven van een voor hem ongunstige beslissing, geacht mag worden a fortiori aanstoot te nemen over de niet-kenbaarheid van de motieven; dat, immers, wie denkt bloot te staan aan willekeurig gekozen motieven die willekeur kan pogen aan te tonen, welke poging wanneer de motieven niet bekend zijn, hij niet eens kan ondernemen;

Overwegende dat dienovereenkomstig de Raad het middel van ontstentenis van deugdelijke motieven ernstig bevindt;

2.3. Overwegende dat in de huidige stand van het geding de Raad de vraag terzijde laat of er rechtens een verplichting bestond om de overwogen reorganisatie met de betrokken personeelsleden te bespreken en of met name ter vrijwaring van het belang van die personeelsleden geen vrede genomen kon worden met een bespreking in het basisoverlegcomité; dat de Raad echter wel vaststelt dat in zijn in 1.3. gerelateerde brief de postmeester schrijft dat "alle" personeelsleden op de vergadering van 15 mei 1998 werden gehoord, dat nergens weersproken wordt dat verzoeker tot die vergadering niet eens werd uitgenodigd, laat staan er werd gehoord, dat de in 1.10. geciteerde brief van de gewestelijk directeur en de in de nota van de verwerende partij gegeven uitleg "Er is echter nooit een formele vergadering gepland voor alle betrokkenen over de reorganisatie van het kantoor. Het is wel de gewoonte dat de syndicale mandatarissen hun leden gaan raadplegen over de reorganisatie. Verzoeker

was daarbij niet aanwezig omdat hij geen lid is van een syndicale organisatie." wel de indruk wekken dat verzoeker niet tot "alle" personeelsleden werd gerekend omdat hij geen vakbondslid is; dat vooralsnog de Raad daarin een discriminatie ziet; dat het tweede middel ernstig is;

2.4. Overwegende dat over verzoekers aantijging dat hij met de bestreden beslissing tot ontslag wordt gedwongen -"op een verdoken wijze" preciseert hij in zijn verzoekschrift- de Raad zich niet eens voorlopig -bij wijze van ernstig bevinden van het desbetreffende middel- kan uitspreken daar niet eens de motieven van de bestreden beslissing hem bekend zijn; dat het derde middel dus vooralsnog niet tot de zaak kan dienen;

3.1. Overwegende dat op het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als vereiste voor het verkrijgen van een schorsing uit het verzoekschrift betrokken kan worden wat volgt :

"Ik acht het op mijn leeftijd (60 jaar) dan ook uitgesloten het werk onder de nieuwe dienstregeling te kunnen volhouden (voortdurend andere diensturen nl. dag- nacht- halve nacht- vroege of late diensten met voortdurend andere werkzaamheden).

Uiteraard betwist ik niet dat ik het recht heb om op pensioen te gaan, wat Dhr. J. VERBEEREN, Bestuurder-Directeur bij De Post, ten andere bij algemeen schrijven van 29 april 1998 aan alle kandidaat-pensioengerechtigden heeft bevestigd.

De bestreden maatregel ontnemt mij echter van mijn kant het recht op arbeid. Door mij over te plaatsen naar algemene dienst, ben ik immers op een betrekking terecht gekomen, waar dit recht om op pensioen te gaan om fysieke redenen in feite een verplichting is geworden.

Daar een uitspraak ten gronde tot vernietiging van de beslissing nog lange tijd op zich kan laten wachten, en ik er ondertussen om fysieke redenen toe gedwongen zal worden mijn functie op te geven, dreigt er voor mij een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel. Dit laatste kan enkel voorkomen worden door de beslissing tot afschaffing van mijn dienst te schorsen, waartoe ik U dan ook verzoek.";

3.2. Overwegende dat verzoeker niet aantoont -als hij dit al zou kunnen- dat hij om fysieke redenen zijn functie "zal" moeten opgeven; dat dit echter ook niet nodig is; dat blijkens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het voor een schorsing volstaat dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel "kan" berokkenen;

3.3. Overwegende dat waar de verwerende partij meent dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt die aannemelijk maken dat fysieke redenen hem tot met pensioen gaan "zullen" dwingen, haar verweer dan ook rechtens niet relevant is;

Overwegende dat zij ook nog betoogt dat verzoeker niet wordt ingeschakeld voor verantwoordelijke functies en hem geen nachtdienst kan worden opgelegd;

Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker ingevolge zijn overplaatsing naar een algemene dienst, die neerkomt op het vervangen van afwezige collega's en het inspringen waar nodig, geconfronteerd wordt met werkomstandigheden die zeker op zijn leeftijd als een ernstige verzwaring van zijn werkomstandigheden kunnen worden beschouwd; dat het feit dat hij niet met nachtdienst belast zou kunnen worden, niet van essentieel belang is nu hij blijkbaar wel met vroege of late diensten kan worden belast, die daarenboven nog wisselend van jobinhoud kunnen zijn; dat op die leeftijd verplicht worden een dergelijke aanpassingsinspanning op te brengen beschouwd kan worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

4. Overwegende dat de voorwaarden voor schorsing zijn vervuld;

5. Overwegende dat ten aanzien van de vordering tot het opleggen van een dwangsom bedacht moet worden dat de schorsing van de bestreden beslissing op zich reeds inhoudt dat verzoeker niet langer in algemene dienst kan worden gehouden; dat niets laat veronderstellen dat alleen onder de druk van een dwangsom de verwerende partij zich naar dat gevolg van de schorsing zou schikken; dat de vordering tot het opleggen van een dwangsom dus wordt afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij de dienst van Lucien DEKIERE wordt afgeschaft en hij met ingang van 1 juli 1998 in algemene dienst wordt geplaatst.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen november 1900 achtennegtig,
door :

de H.	J. BORRET,	voorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.